

*Drs. M. Grashoff
The Manse
Muasdale
Tarbert
Argyll PA29 6XD
Scotland UK
01583 421249
margras@btinternet.com
www.marnel.org.uk*

Aan: de Tweede Kamerfracties van
het Christen Democratisch Appel,
de Partij van de Arbeid,
de Socialistische Partij
de Volkspartij voor Vrijheid en Democratie,
GroenLinks,
de ChristenUnie,
de Democraten 66,
en de Staatkundig Gereformeerde Partij

Muasdale, 25 februari 2010.

Geachte Volksvertegenwoordigers,

Met nieuwe gemeenteraads- en parlementsverkiezingen in aantocht vraag ik met nadruk uw aandacht voor een onrechtvaardigheid in de Nederlandse inkomstenbelasting, de zg. conserverende aanslag, in de oprechte hoop dat u daar onverwijld en daadkrachtig werk van gaat maken.

Eind 2004 vestigde ik mij met mijn vrouw in Schotland en daar wonen en werken wij nog steeds. Tot onze onaangename verrassing zond de Nederlandse Belastingdienst ons eind 2007, drie jaar na onze verhuizing, nog een conserverende aanslag à € 21.654,00 (incl. revisierente) na. Bondige, zij het mogelijk niet volledig accurate, informatie over deze regeling uit 2001 is te vinden in Wikipedia (http://nl.wikipedia.org/wiki/Conserverende_aanslag).

Het feit dat automatisch uitstel van betaling werd verleend tot januari 2014, en dat de aanslag daarna zal worden kwijtgescholden, doet weinig af aan de onaangenaamheid en de verrassing. Tot 2014, tien jaar na het verlaten van Nederland, zit ik op papier nog steeds met een uitstaande Nederlandse schuld. De belastingambtenaar die ik telefonisch sprak, zei enigszins gegeneerd: 'Het spijt mij geweldig, maar dit is een regeling die vrijwel niet is uit te leggen aan de burger.'

Ik heb twee bezwaren tegen deze wetgeving: ik vind het een onrechtvaardigheid en bovendien lijkt het mij dat het weinig effectief is tegen de werkelijke kapitaalvlucht.

De onrechtvaardigheid is in de eerste plaats, dat ik een aanslag krijg over inkomen dat de

Nederlandse staat in de toekomst van mij verwachtte te ontvangen, maar mogelijk gaat mislopen, namelijk over de in Nederland opgebouwde pensioenrechten. Dat voelt als diefstal. Wanneer ik mij na pensionering weer in Nederland vestig, zal ik alsnog, met vreugde en met reden, belasting afdragen aan de Nederlandse staat.

Maar het lijkt mij redelijk om het feit mee te wegen, dat tegenover emigratie altijd immigratie staat. Derhalve staat tegenover toekomstig verlies van belastinginkomsten van vertrekkende Nederlanders de aanzienlijke meevaller die door nieuwe Nederlanders wordt opgebracht. In Nederland waren er vanaf de jaren '60 altijd meer immigranten dan emigranten. In de eerste jaren van de 21ste eeuw was dat korte tijd andersom, maar sinds 2008 lijkt die trend al weer gekeerd te zijn (bron: Migratiekaart, WODC, Ministerie van Justitie, juni 2009).

De onrechtvaardigheid van de conserverende aanslag is ook, dat ik nu tien jaar lang een loze, maar reële, vordering heb liggen die mij ernstig kan benadelen, bijvoorbeeld bij het aanvragen van een hypotheek of het starten van een eigen onderneming. Er lijkt mij ook enige rechtsongelijkheid schuil te gaan onder het gegeven dat kennelijk binnen de EU automatisch uitstel en kwijtschelding wordt verleend, maar niet daarbuiten. Buitenland is buitenland, zou ik denken.

Bovendien vraag ik mij af hoe deze Nederlandse regeling zich verhoudt tot internationale wetgeving en tot de wetgeving in het nieuwe vestigingsland van vertrekkers. Kan Nederland tien jaar lang een fiscale claim leggen op haar staatsburgers, terwijl zij in het buitenland wonen, werken en belasting betalen? Staat dat niet op gespannen voet met de beginsels van gelijke rechten en kansen? In het Verenigd Koninkrijk, bijvoorbeeld, kan een persoonlijk faillissement na zeven jaar worden beëindigd, maar een fiscale claim van tien jaar, en mogelijk langer, kan de buitenlandse Nederlander in zo'n geval oneerlijk in de weg zitten.

Uiteindelijk lijkt de hele regeling mij ook vooral een papieren tijger. De grote meerderheid van de mensen blijft binnen de EU wonen (bron: CBS, 2010) en hun conserverende aanslagen zullen dus zelden worden geïnd. Los daarvan schat ik dat er onder de 89.000 Nederlanders die in 2008 naar het buitenland verhuisden, net als in ieder ander jaar, maar een zeer klein deel werkelijk kapitaalvluchtig was. Als maatregel tegen kapitaalvlucht naar het buitenland is de conserverende aanslag dus niet erg effectief. In plaats van de grote jongens te onderscheppen, worden nu de Jannen en Jannekes Modaal aan de ketting gelegd, zonder dat de Nederlandse staat daar werkelijk financieel wijzer van wordt.

Ik doe daarom een dringend beroep op u als volksvertegenwoordigers, ook van de Nederlandse staatsburgers in het buitenland, om de conserverende aanslag zo snel mogelijk naar het archief te verwijzen. In het belang van expats en emigranten, maar daarmee zeer zeker ook in het belang van Nederland.

Hoogachtend,

(Marien Grashoff)